

Abonamentele

Pentru Sibiiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
Sibiiu, strada Cisnădiei Nr. 3.

Se prenumără și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
Manuscripte nu se înapoiază.

La

Abonament lunar

pentru Martie st. v.

— cu prețurile din capul foii —
înviță

Administrațiunea diarului „TRIBUNA“.

Sibiiu, 27 Februarie st. v.

Primim din Arad o corespondență, care ne provoacă să atingem lucruri, pe care le-am fi dat altfel uitării.

Eată corespondența:

Arad, 21 Februarie 1885.

Sînt două luni chiar astăzi, de când în jurnalul „Tribuna“ a apărut un articol, în care se dice: „Cei mai celebri în materie de certuri locale sînt fără îndoială Aradanii. D-l advocat I. Popovici Desseanu, un zelos aderent al programului din Sibiiu nu trăsece în bune relațiuni cu d-l advocat M. B. Stănescu, alt aderent, tot atât de zelos al programului din Sibiiu: Aradanii se despart în două tabere și devisa e: care pe care. Vin alegerile. De sine se înțelege, că unii dau într-o parte, ear' alții într'alta“.

Mult am meditat asupra acestor aspre reflexiuni făcute Aradanilor fără excepțiune și cu nedumerire așteptam un răspuns la ele, care să pună în evidență starea adevărată a lucrurilor. Dar' răspuns n'am vădut nici până astăzi. Se pare, că cei atinși pe dreptul nu vor a răspunde, căci n'au cuvinte justificatoare, ear' cei atinși cu nedreptul nu vor a răspunde, căci nu s'au așteptat la imputări pentru lupta de principii, din partea amicilor de principii, lupta la care s'a angajat și „Tribuna“ dela întemeierea ei.

Eu nu voi să țin că Desseanu și Stănescu sînt amici personali, și că Aradanii trăiesc în cea mai bună înțelegere, este însă foarte ușor a dovedi, că rezultatul alegerilor dietale din anul trecut în comitatul Aradului nu stă de fel în legătură cu relațiunile personale dintre Stănescu și Desseanu. Și dacă au fost certuri între Aradani la alegeri, apoi certurile lor n'au isvorit din simpatii ori antipatii personale, ci ele au isvorit din principii și pentru principii politice, și încă pentru acele principii politice, care se află formulate în programul din Sibiiu. Apoi lupta pentru principii nu poate fi calificată și condamnată ca „certuri locale“. Ea e inevitabilă și chiar necesară unde lipsesce unirea de vederi și de principii. Aradanii, călcându-și pe conștiință, lesne ar fi putut urma toți veleităților lui Desseanu spre a evita „certurile“ și a ajunge la unire și înțelegere comună; dar' întreb eu, este consult oare și prudent e, ca pentru evitarea „certurilor locale“ să renunțăm la principiile politice, să renegăm programul din Sibiiu, de câte ori ni se va cere aceasta, *propter bonum pacis*? Ear' a afirma și a susține că Desseanu, după conferința din Arad dela 5 Iunie anul trecut, și după alegerea celor doi deputați români de partida lui Tisza, a rămas „un zelos aderent al programului din Sibiiu“, însemnează a isbi adevărul în față!

Programul din Sibiiu stabilește pentru Românii din Ungaria și Bănat lupta opozițională, și majoritatea inteligenței române din Arad și provincie, stăruiud în menținerea programului Sibian, trebuia negreșit să se arunce în luptă și certuri cu cei ce tindeau a rupe solidaritatea Românilor și a pune sub picioare programul din Sibiiu; căci, doară nime nu va susține că Gurban și Beleş stau pe același program politic cu Babeș, Doda și Truța. Apoi programul politic al lui Gurban și al lui Beleş este programul lui Desseanu.

Așadar' nu pentru-că Desseanu nu trăsece în bune relațiuni cu Stănescu sînt despărțiți Aradanii în două tabere, ci pentru-că Stănescu cu cei mai mulți n'au voit să abandoneze programul

din Sibiiu, precum a făcut Desseanu cu alții. Și vorbind adevărul, Stănescu nici n'a avut rol de conducător la alegerile trecute nici a rivnit după el, și aceasta tocmai pentru a înlătura ori-ce bănuială de rivalități personale din partea sa. Aceste am creșut de cuvîntă a le accentua și în oara unspre-zecea pentru restabilirea adevărului față cu stările de lucruri din Arad.

Câmpianul.

Care va să țină — le-am făcut Aradanilor o nedreptate, când am susținut, că în urma certurilor locale, de o natură mai mult ori mai puțin personală, alegerile trecute i-au găsit desbinați.

Se poate și aceasta. Vorbim în toate zilele, și n'ar fi minune, dacă din când în când am spune și inexactități. În tot cazul însă noi avem totdeauna convingerea, că spunem adevărul, și rămâne ca Aradanii să producă în public convingerea contrară.

Aceasta n'au făcut-o încă.

Nimeni n'a pus și nu poate pune la îndoială rîvna lor cea bună. Ei au făcut mult pentru cultura națională, și singură întemeierea seminarului din Arad e destulă dovadă, că Aradanii sînt oameni, pe care ne putem totdeauna răzema. Din nenorocire însă ei sînt desbinați între dînsii, și punctul de plecare al acestor desbinări nu este vreo deosebire de principii, ci inclinările și interesele personale.

Fără îndoială corespondentul nostru are dreptate, când susține, că aceia, care au rămas consecuenți, au rămas nu pentru-că sînt aderenți ai d-lui Stănescu, ci pentru-că sînt oameni de caracter. Tot atât de adevărat este, că dl Stănescu n'ar fi putut face, precum a făcut dl Desseanu. Nu e cu toate aceste mai puțin adevărat, că nici dl Desseanu n'ar fi putut face, precum a făcut, dacă certurile locale nu i-ar fi lesnit pozițiunea.

După informațiunile pe care le avem noi, alții au profitat de aceste certuri spre a-i face guvernului treburi.

Aceasta n'ar fi fost cu puțință, dacă în Arad ar fi existat opiniune publică puternică ce lovesce cu neîndurare pe cei ce se pun în protiva curentului general. Chiar nici dl Desseanu nu ar fi avut curagiul de a susține, că se poate ca aderenți ai programului din Sibiiu să susțină pe guvern în alegeri, dacă ar fi știut, că pentru aceasta va fi lovit de dispreț public și va deveni pe timp îndelungat imposibil.

Să le desmință Aradanii și pe acestea și vom fi foarte mulțumiți.

Atât aici în Sibiiu, cât și mai ales în cercurile române din Budapesta s'a răspândit scirea, că Înalt Preasfinția Sa Părintele Metropolit Miron a adresat ministrului de culte un raport, oare-cum confidențial, în concludsiunile căruia cere să fie descărcat de sarcina de Arhiepiscop și Metropolit, și că unii dintre fruntașii bisericii române greco-orientale au și luat înțelegere în ceea-ce privește persoana viitorului administrator metropolitan.

Deși ni se dă această scire ca una cu

totul pozitivă, noi o comunicăm anume, pentru-ca să fie desmințită.

Se poate, că în adevăr Înalt Preasfinția Sa Părintele Metropolit Miron s'ajuns a nu mai pute suporta pozițiunea ce i-a creat-o guvernul; chiar admițînd însă, că așa este, Înalt Preasfinția scie prea bine, că nu guvernul, ci congresul bisericesc, e autoritatea competentă a se pronunța asupra unei eventuale cereri de retragere a Metropolitanului. Tot atât de convinși sîntem, că nu se găsesc în biserica română greco-orientală oameni gata de a da mîna de ajutor pentru o călcare piedișe a statutului organic.

Sperăm dar' că va fi cât mai curînd desmințită scirea ce alarmează spiritele tocmai acum, când avem atîta trebuință de liniște.

Revistă politică.

Sibiiu, 27 Februarie st. v.

Să nu-ți crezi ochilor! Cei ce se îmbuibă în monopolizarea tuturor drepturilor și favorurilor în această nefericită țeară, ei înșiși află îndemnuri în sufletul lor de a publica astăzi broșure politice cu titluri cum e aceasta: „*A polgárháború felé*“ („Spre războiul civil“). Sub pseudonimul Caius Grachus autorul broșurei, apărute în zilele aceste, poartă un limbaj ne mai pomenit de vehement atât în contra aristocrației cât și în contra înaltului cler catolic, pe care îl învinovătește, că împinge țeara la rebeliune. Va să țină am ajuns sub oblăduirea părintească a guvernului actual să vedem pronunțându-se *sans gêne* din parte maghiară grozavul cuvînt.

Altă manifestație. Nu trec nici două zile și se ivesce altă publicație nu mai puțin vehementă sub titlul: „*Descoperiri despre politica clericală*“ de „un magnat maghiar“. Pamfletul se îndreaptă de asemenea în contra înaltului cler catolic într'un mod, pe care „Pester Lloyd“ îl caracterizează astfel: „E foarte de regretat, că se află de oportun, a importuna publicul cetitor maghiar cu astfel de lucruri, ce sînt contrare deopotrivă bunei-cuviințe politice, precum și celei mai primitive bunei-cuviințe literare. Direcția pornografică parisiiană, aplicată la politică, a bună seamă ar ajunge la același ton...“ Precum se vede organul guvernamental de frunte se lapădă de această publicație. Ba chiar dă să se înțeleagă, că autorul e cumva un „agent provocator, care tinde de a sumuța tocmai în momentul acesta pe clerul înalt în contra guvernului și a partidului liberal“. Presa opozițională însă susține, că autorii broșurilor sînt oameni de ai d-lui Tisza. „Budapester Tagblatt“ bunăoară dice:

„În cercuri aristocratice și bisericesci ambele broșure oficioase au produs o senzație panică și pre lungă toată respingerea tendinței ambelor broșure din partea unor foi oficioase, nu se poate totuși suprima suspiciunea respectivelor cercuri, că aci joacă rol partidul guvernamental. A deșteptat o indignațiune mare fama colportată de toate părțile, că unul dintre cei mai importanți membri ai partidului guvernamental, care s'a știut face intimul ministrului-president, a ajutat tipărirea uneia dintre aceste două broșuri revoluționare. De o parte „amici“ de ai ministrului-president umblă după prietenia episcopatului și a nobilimii, de altă parte încearcă „amici“ de ai ministrului-president a ațîța masele la o luptă sângeroasă

în contra nobilimii și a preoției. Dacă e să crezi amicilor, cari voiesc să făurească în chilușele liniștite compromise, ar trebui să presupuni, că ministrul-president e un Ariel; dacă ar fi însă să crezi amicilor, cari sumuță pe strade plebea, — trebuie să te temi, că ministrul-president e un adevărat Caliban. Noi credem însă, că Ariel și Caliban sînt numai masce și deoare-ce carnevalul s'a sfîrșit deja, nu poate să ne placă această mascaradă“.

Nemulțumirea cu starea actuală de lucruri e generală. Protestele în contra usurpărilor de drept sînt dovada cea mai eclatantă, că nu mai poate merge cu fericirea de până acum. Ori-ce om politic nepreocupat nu se mai îndoesce de aceasta. Preste tot popoarele de sub stăpînirea de aji sînt amărîte până la desperare. În unul din numerii trecuți ai foii noastre am adus scirea, că foile din Budapesta au vestit cu mare entusiasm formarea unei „reuniuni slovacesci“, căreia guvernul îi va pune la dispoziție averea societății slovace desființate de guvernul actual, „Matica“ și că noua reuniune slovacă va răspîndi cu capitalul confiscat al „Maticii“ „cultura“ între Slovaci din Ungaria de Nord. Între membrii noiei „reuniuni“ slovacesci și „patriotice“ totodată se numără și „prietini“ de ai Slovacilor cum e Bela Grünwald, Gavriil Baross etc. Diarele maghiare, care de câte ori e vorba de o dispoziție îndreptată în contra naționalităților nemaghiare, trimbiță patriotismul, au laudat și de astădată abuzul de putere al guvernului unguresc și au considerat cestiunea ca rezolvată, mai adaugînd că poporul slovac e însuflețit pentru noua „reuniune“ creată cu mare bunătate de inimă de către guvern. Naționalitățile sînt însă „nerecunoscătoare“; așa și Slovaci, și ei au „agitatori“ în contra ideei de stat maghiar „Narodnie Noviny“ dela 3 l. c. n. publică următorul protest:

„Excelenței Sale, d-lui episcop George Csaszka! Dacă e adevărată scirea adusă de diare, că Excelența Voastră veți fi president al unei comisii ce ar avé de cuget să edee cărți cu mijloacele fondului ce compete exclusiv numai membrilor societății „Matica Slovenska“, în acest cas îmi țin de datorință ca funcționar ce am mai rămas, ales fiind conform legii și prin urmare ca funcționar legal al „Maticii“ a protesta înaintea lui D-șeu și a lumii în contra usurpării și întrebunțării fondului „Maticii“, de care pot dispune *de jure* numai membrii aceleia. Praga, 22 Februarie 1885. Francisc Victor Sasinek m. p. secretar al reuniunii „Matica Slovenska“.

În scurt toată Ungaria geme de nemulțumire și e cu neputință a mai înaduși glasurile de amărîciune ale naționalităților „fericite“ și „egal îndreptățite“ de guvernul maghiar. În fața acestei nemulțumiri generale ministrului-president al Ungariei nu-i vor ajuta nici ovațiunile comiților supremi și anevoie se va bucura și de prea înalta adresă de felicitare a Maiestății Sale Monarhului.

În legătură cu aceasta ne vine scirea că adunarea regnicolară a honveților ce se ține de present în Budapesta a fost disolvată de poliție. S'a pornit anume un curent printre revoluționarii din 1848 ca să rehabiliteze pe Gergei în fața națiunii maghiare. Nemulțumirea Maghiarilor cu capitulatorul din 1849 e prea mare. Toată vina, că astăzi Maghiarii sînt lipsiți de o Ungarie independentă, e încărcată în spațele lui Gergei — care ar fi tradat viitorul de aur al Ungariei. Aceasta se întîmplă atunci când ferberea de nemulțumire în această parte a monarhiei e mai mare: tot acum sînt nemulțumiți și luptătorii pentru independență din 1848, acum când Ungaria e împinsă în mod „fatal“

spre partea ceealtă a monarhiei noastre. Și nu e fără de interes pentru dl Tisza ca să se reabiliteze Görgei, căci și actualului ministru-president al Ungariei i se impută că a tradat Ungaria Cislaitaniei. Astfel pre când Croația e în ferebă, Românii, Germanii și Slovaci sunt amăriți de atâta nedreptate, — Maghiarii încă sunt neîndestuliți cu rezultatele dobândite la 1848 și cu rolul de ați al Ungariei și toată societatea lor ferbe. Aceasta nu e chiar neprimicios pentru cei neîndreptățiți.

În Reichsrath-ul din Viena e la ordinea zilei vorbirea deputatului german Knotz. Acuzele aduse lociitorului din Bohemia de deputatul Knotz se privesc ca expresiunea sufletului partidului german din Reichsrath. Germanii Austriei sunt învinovați, că gravitează înspre Germania și țintesc la desființarea monarhiei austriece. Fapt e, că în Cislaitania e la ordinea zilei principiul național. Aceasta îi nelipsește între împregiurările grele de ați pe cei din Budapesta și „N-t“ dela 10 l. c. n. ocupându-se de starea lucrurilor din ceealtă parte a monarhiei constată, „că abia e în stare a-i apăra pe Nemții Austriei de aceste învinovații“ — deși același diar e de firma convingere, că „în Ungaria de sigur ori-și-cine privesc mai bucurosi dacă afacerile Austriei le conduce un partid unitar german, decât să se teamă, că în Cislaitania va ajunge la putere federalismul“.

Cestiunea macedoneană preocupă astăzi mai mult ca totdeauna lumea politică. Sârbii și Bulgarii din Macedonia nu se pot învoi. Meetingurile și din o parte și din alta sunt la ordinea zilei și scriile ce sosesc din această provincie orientală sunt de natură a ne îndreptăți să presupunem, că certele acum mici vor trece în o conflagrație generală, care poate atrage nu numai pe micile state orientale, ci chiar și intervenția armată a puterilor mari europene.

În privința cestiunii Macedoniei găsim următoarele amănunte într-o corespondență din Constantinopol, cu datul de 3 Martie și publicată de „Neue freie Presse“:

„Scirile ce sosesc la Poartă din deosebite puncte ale Macedoniei, fac a se prevedea o lovitură, ce pregătesc în această provincie pentru primăvară comitetele din Filipopol și Sofia. Poarta a crezut că trebuie să încunoscînteze despre acest pericol pe reprezentanții marilor puteri și în același timp a adresat în această privință întrebări și guvernului principelui Alexandru, care a răspuns însă că nu are nici o cunoștință despre aceste manopere.

Este mai mult ca sigur că Bulgarii nu se vor arunca într-o asemenea aventură fără a fi mai întâi convinși, că pot conta pe un sprigin din afară.

Și de unde alt ar pute veni acest sprigin, decât din partea Rusiei?”

Relativ la relațiunile dintre An-

glia și Rusia „Pol. Corr.“ dela 9 l. c. n. scrie: Gladstone a făcut consulului rusesc Staal propunerea ca atât Rușii cât și Afghanii să se retragă în o depărtare anumită, pentru-ca să se poată trage o zonă spre împedecarea unui conflict. Delimitarea definitivă a granițelor ar avea să se facă pe cale diplomatică prin generalii Lumsden și Zelenvi. La cazul dacă arangiamentul va fi primit, guvernul englez e hotărît a face concesiu. Temerile serioase ce au domnit în cercurile guvernamentale engleze s'au domolit dela această consultare încoace. Cercurile militare engleze privesc cu liniștire în fața unui războiu pe teritoriul afganic și sunt de convingerea, că un războiu ca acesta ar fi mai avantajos pentru Englezi decât pentru Ruși. Planurile strategice pentru un războiu anglo-rusesc stau deja gata în ministerul de războiu al Engleterrei.

Răspunsul „Gazetei“.

Continuatio delectat! — Încă trei coloane și jumătate răspuns la adresa „Tribunei“. — Ne mărginim astă-dată să alegem bobocii din cununa de grațiosități, pe care o împletesc „frații“ dela „Gazeta“ în onoarea noastră.

„Cătratul colegilor dela „Tribuna“, — începe „Gazeta“, — a luat foc în urma unui articol ce l'am fost produs din „Ellenzék“ la „cronică“ în nr. 40 al foii noastre. În acel articol foia maghiară face temenele și aduce mulțumirile sale „Tribunei“, care „i-a deschis ochii ca să poată vedea mai bine primejdia“, ce amenință Ungaria din partea preținșilor „socialisti“ și „iredentisti“ din România.

Ma non e vero; e mal trovato. Noi n'am vorbit despre primejdia ce amenință Ungaria, ci despre elementele subversive ce ne împedecă pe noi Români în lucrarea pacinică, despre primejdia ce amenință România direct, ear' Ardealul indirect, am desavuat pe „socialisti“, care constituie „comitetul iredentist“ sub protecția unui Prinț oare-care și pe „iredentisti“, care nu se sfiesc a face cauză comună cu asemenea „socialisti“. Și voim ca și „Gazeta“ să aibă ocaziune de a-i desavua, ca și frații noștri emigrați în România să fie puși în poziție de a declara, că nu „socialisti“ sunt elementele, cu care se unesc pentru susținerea ideilor naționale.

Sîntem foarte mulțumiți, că „Gazeta“ merge chiar mai departe ca noi și declară, că colegii dela „Unitatea Națională“ nu sînt decât nisce preținși iredentisti, ear' colegii dela „Lupta“ din Iași și dela „Drepturile omului“ din București, numai nisce preținși socialiști.

„Tribuna“, — urmează „Gazeta“ — în loc să-și deschidă și ea ochii și să-și vadă păcatele, în loc să răspundă lui „Ellenzék“, găsește cu cale a se lega de noi“.

Pentru-că noi nu avem a face cu „Ellenzék“, ci cu „Gazeta“, care are a face cu „Ellenzék“, și pentru-că am simțit, unde voesce „Gazeta“ să bată.

„Care a putut fi scopul ei? — întreabă „Gazeta“. — Negreșit, că numai acela de a ne da un avertisment spuindu-ne indirect: vedeți ce rezultate produc imbecilitățile voastre?”

Adecă „imbecilitățile“ noastre, ale celor dela „Tribuna“, care abia „ieri alaltă-ieri am luat condeiul în mână“.

„Așa trebuiau să raționeze cei dela „Tribuna“, dacă aveau cugetul curat. Ori doară ei în naivitatea prunciei lor au fost de părere, că „Gazeta“ de aceea a tăcut până acum, pentru-că s'ar fi simțit slabă față cu dinșii?”

Ferească Dumnezeu! Noi scim prea bine, că „Gazeta“ e încărunțită, matură, cuvințioasă, de o admirabilă sobrietate, pe cât se poate de puternică, și că în inimile redactorilor ei nu se află nici macar umbră de vanitate personală, nici urmă de presumpțiune ridicolă; „în naivitatea prunciei noastre“ am socotit însă, că nu ne este permis a le răspunde cu „sărut mână“ celor ce ne vorbesc despre „imbecilitățile“ noastre.

Apoi „Gazeta“, vorbind despre cele ce presupune, că am gândit noi, când i-am pus „în mod fatal“ întrebările, mai dăce:

„Una din două: ori s'au gândit așa cum au scris și atunci sînt de rea credință, ori au scris altfel de cum au gândit, și atunci sînt ignoranți și nu le putem da o povață mai bună, decât să asvêrle condeiul din mână.“

Nu se poate cere mai multă bunăvoință. Dl Dr. Aureliu Murășanu, celebrul și încărunțitul nostru literat și eminentul publicist are bunăvoința de a ne da atestat de „ignorantă“ și pe deasupra și povața bună de a asvêrli condeiul din mână, și noi, imbecili, în naivitatea prunciei noastre, nu-i mulțumim pentru aceasta.

În adevăr! ingrât neam de oameni se prăsesce pe aici prin Sibiiu.

Dar' să le lăsăm toate aceste!

„Gazeta“ atinge, în sfîrșit, și o cestiune serioasă, care trebuie să ne preocupe pe toți.

Am dis în mai multe rînduri, că nemulțumirea între Români e atât de generală, amărîciunea atât de adîncă, încât trebuie să ne temem, că neîncetatele provocări îl vor împinge pe poporul nostru să se resufle prin o acțiune violentă. De aceea stăruim să se pună capăt nemulțumirii.

Am dis-o și o susținem aceasta, fiindcă după cea mai bună convingere a noastră așa este și fiindcă ne simțim datorii a vesti pe cei în drept despre pericolul, la care ne poate duce actuala stare de lucruri.

Am înțelege acum să vină cineva să ne spună, că exagerăm, că nemulțumirea nu e atât de generală, amărîciunea nu e atât de adîncă, precum ne pare nouă, că nu trebuie să ne temem de nimic, am fi chiar recunoscători, dacă s'ar găsi cineva

să producă în noi convingerea, că putem fi asigurați, că Românii își vor păstra până în sfîrșit bunul cumpet.

Am înțelege de asemenea să vină cine-va și să ne dăce: O acțiune violentă e oportună în situațiunea actuală; să ne pregătim dar' în tăcere pentru ea și să nu atragem atențiunea dușmanilor noștri asupra pregătirilor noastre. Le-am răspunde, că nu e oportună, că nu ne pregătim de loc, și în cel mai rău caș ne-am pune deocamdată condeiul la o parte, dar' tot nu l'am arunca, precum ne sfătuiesc „Gazeta“, căci condeiul nostru nu e al nostru, ci al națiunii, și trebuie să fim totdeauna gata de a-l pune în serviciul ei, când ni-l cere, chiar și fără permisiunea autorităților literare dela „Gazeta“.

Nu înțelegem însă, ce vrea „Gazeta“, când ne întreabă:

„Ce „anume“ serviciu crede a fi adus „Tribuna“ cauzei române prin aceea, că a înfățișat Ardealul ca un butoiu umplut cu dinamită, afirmînd totodată, că sînt socialiști români dincolo, care se pregătesc a da foc acestui butoiu?”

„Cu ce scop și pe ce temei descrie „Tribuna“ nemulțumirea poporului român astfel ca și când el s'ar afla în ajunul unei revoluțiuni?”

„Scopul“ dar' și „temeiul“ sînt ceea-ce „Gazeta“ nu scie.

O să-i dăm cuvenitele lămuriri, după-ee-și va fi terminat șirul de articole; deocamdată ne mărginim a-i reamîni, că în programul nostru am luat angagiamentul de a cultiva spiritul de ordine și de disciplină al poporului nostru.

„Noi ne dăm toată silința, — încheie „Gazeta“, — să dovedim înaintea Tronului și a opiniei publice din țeară și din afară, că în lupta noastră dreaptă nu vom nici decum să luăm refugiu la acte nelegale și că nu agităm, cine luptăm cu credință și lealitate pentru egala îndreptățire națională, ear' „Tribuna“ vine și ne acuză, că sîntem înclinați, noi Români, de a ne resufla prin o acțiune violentă și în numărul sei mai recent merge până a ne insinua și nouă celor de aici, că am fi hotărîți a face csușă comună cu „elementele subversive de dincolo“.

Atât am voit!

Trebuie să se scie lămurit, că nici „Gazeta“ nu face cauză comună cu „elementele subversive“ de dincolo, că le desavuează și ea, că noi Românii toți nu vom „să luăm refugiu la acte nelegale“, că ne luptăm „cu credință și cu lealitate“, pentru egala îndreptățire națională aici în țeara aceasta, care ne este „patrie“ tot atât de bine ca Maghiarilor. Dacă-i așa însă, apoi nu scim, care e cuvîntul, ca să ne certăm cu „frații“, dela „Gazeta“.

Ei vor tot ceea-ce voim și noi, și Ardealul e destul de mare, ca să încapă două redacțiuni române în el.

Foița „Tribunei“.

Anticități din Bucovina.

În numărul 23, 25 și 26 din anul trecut ai „Tribunei“ am vorbit despre anticitățile din Bucovina, și am constatat golătatea cea mare de anticități cum și vandalismul, ce se face cu anticitățile găsite. Cu ocaziunea aceasta amintirăm și despre meritele archeologului nostru Bucovinean de Gutter, care unicul dintre fiii Bucovineni, se ocupă cu aflarea și strîngerea anticităților din țeară. În urma unei corespondențe a d-lui sîntem în poziția plăcută a refera despre mai multe anticități din Bucovina, despre cari n'am pomenit în articolul amintit. Trăim în timpul ignoranței trecutului, unde pentru noi totul e prezentul, care prin varietatea luptelor sale de existență, și mai ales pentru noi Români cu luptele noastre pentru viața națională română, ne rupe cu totul de trecut, reducîndu-l la nimica, ca ce întru adevăr pare a privi fiesce-care Bucovinean, care n'a fost pe la mănăstirile cele trei, ce există în țeară. Educația noastră e curat materială. Săraci născuți, gîndim la eluptarea unei poziții favorabile pentru traiu în viața noastră, care, din cauza diferitelor circumstări politice și constelațiuni naționale, trăind în Bucovina, într-o țeară poliglotă, devine foarte dificilă. Pentru trecutul nostru n'avem dar' timp, și

publicistica noastră e nulă, puțini literați Români, ale căror publicațiuni zac nevîndute în magazinele librărilor din Cernăuți și Suceava, căci Românul Bucovinean crede, că ceva bun din peana Românului Bucovinean nu poate să ese, de unde dar' să mai scie Bucovineanul Român despre trecutul seu, ce de străinul sau de Bucovineanul de altă naționalitate se distinge prin aceea, că nu scie mai mult din istoria Bucovinei și a Românilor decât el. Sîntem un popor nou format de cătră Aron Pumnul, ce e pe calea desfășurării sale fără nici o legătură istorică cu trecutul, care pentru noi n'are nici un înțeles; deci de ce să ne ocupăm cu cruciulițele vechi, care sînt o marfă fără nici un preț. Ne lipsesc tradiția națională-română, ce o aflăm numai la țărănul român Bucovinean, aceasta e neînțeleasă de inteligență, ea se aruncă orbesce în calea străinismului, aflîndu-se fără nici un sprigin de ea. Nu îngrijesc deci nimenea pentru aceste rămășițe din trecut, ele se perd neconținut, spre a curăți pămîntul românesc de ori-ce legătură istorică.

Asta e starea noastră archeologică. Sîntem în pericol de a perde ori ce amintire din trecut, afară de cărțile istorice, ce ne vin de peste graniță din România, cari aduc aminte, ce am fost, de unde venim și ce sîntem. Această stare desastroasă cere imperios crearea unui muzeu național de anticități, spre a stînge și a concentra toate rămășițele aflătoare din trecut încă în țeară. Dar'

puțină speranță avem în această privință. Mijlocul cel mai bun de îndrumare pentru înființarea unui muzeu național ar fi înființarea unei societăți archeologice, care prin contribuiriile membrilor ei să se pună în poziție de a strînge și a rescum-păra anticitățile aflate din mînie „Geschäftarilor“ și Englezilor. Prin timp s'ar pute străforma în muzeu național prin o lege a dietei Bucovinene, în care mai totdeauna are elementul român majoritatea, dotându-l cu mijloacele materiale recerute. Atunci tocmai ne-am afla în situația, în care se află de mult țările celelalte coronale ale Austriei cislaitane. Atîrnă deci dela voința noastră cum și dela zelul nostru, spre a ține contact cu trecutul și a-i da tributul seu.

În această privință ne scrie bătrînul conservator c. r. din Bucovina dl de Gutter ce a trecut peste 75 de ani:

„Mă bucură din mai multe cauze, că poate ar succeda „Tribunei“ Sibiane de a trezi pe junimea noastră din somnul ei spiritual și de a o însufleși pentru cercetările archeologice, și asta cu atât mai mult, căci eu lucrui mai de 25 de ani spre a înlesni crearea unei societăți archeologice pentru țeara noastră iubită, Bucovina, spre a evita astfel perderile și exportările cele multe și a păstra anticitățile muzeului național și al științei.

„La anul 1870 înființaiu în Sirețiu societatea archeologică, spre a forma din membrii cei mai

zeleși o societate archeologică și spre a pute cumpăra prin taxele mici ale membrilor ei anticitățile aflate pentru muzeul național din țeară. Mijloacele aceste s'au consumat în decursul de 14 ani, pentru-că s'au cîștigat cu ele anticități și așa 'mi s'a luat puțința de a pute cumpăra anticitățile, ce se vor găsi. O societate archeologică cu 70 cel mult 80 de membri cu o taxă anuală de un fl. ar ajunge spre a cumpăra toate anticitățile aflate în Bucovina. Nu pentru-că ele provin arareori, ci pentru-că nu e trebuință de a le palti scump din cauza lipsei amatorilor.

„Cu durere am ajuns la convingerea, că societatea archeologică din Sirețiu s'a desființat din cauza lipsei participării.

„Noi avem în Sirețiu în cărămidăria dlui Beill, un unicum, căci acolo găsim adese lucruri din timpul petrei și bronzului cum și din evul vechiu. Din locul acesta s'au scos până acum: 2 securi de peatră, 2 laterne, dinți de animale antediluviane și un picior al unui idol, care servia pentru servicii religioase; ace din os de pește, falci în forma unui heresteu, globanțe de paseri etc. etc; mai multe bucăți din unelte comice de o formă primitivă, bucăți din vase de țîrînă de o formație foarte groasă și primitivă; urne de cenușă cu cenușă dela morți din timpul petrei și al bronzului; apoi din evul mediu mai multe părțile din mașine de aruncat, pinteni, bucățele din săgeți, barde, bucățele din lănci, ancore,

Din Croația.

Între împregiurările complicate, în care se află Maghiarii ađi, cele din Croația merită negreșit să fie puse la locul prim. Totul e putred în această parte a monarchiei; nici una dintre naționalitățile nemaghiare din Ungaria nu e mulțumită cu starea actuală de lucruri. Maghiarii au dovedit, că sânt necapaci de stăpânire. Dacă Maghiarii au avut când-va încrederea cuiva, aceea 'și-au pierdut-o în timpul domniei lor dela 1867 încoace cu deservire atât înaintea lunei din afară cât și înaintea celor ce 'i-au ajutat a pune mâna pe frânele guvernării.

Croația astăzi e în lung și în lat nemulțumită. Partidul Starcevician, ce are pe partea sa mai întreg poporul croat, a prins putere și voește să rumpă total cu Ungaria. Nemulțumirea în Croația de câțiva ani încoace e atât de mare, încât guvernul din Budapesta a trebuit să propună revisuirea transacției încheiate cu Croația și astfel încă în anul trecut îndată după alegerile pentru dieta din Agram s'a și propus exmiterea comisiunilor regnicolare. Aceasta se înțelege de sine Maghiarilor nu le-a plăcut, dar' nu pot merge toate pe placul oamenilor. S'au exmis dar' din amândouă părțile membri pentru comisiunea regnicolară. Opoziția croată n'a voit să iee parte în această comisiune și lucrurile par a nu lua un sfârșit bun. Corespondența ce o reproducem mai jos după „Pesti Napló“ ne arată cât de puțin rezultat de înțelegere promise revisuirea transacției. Corespondența e scrisă de corespondentul din Agram al lui „Pesti Napló“, e dar' pre cât se poate de liniștitoare pentru Maghiari! E curios însă, că nici chiar deputatul guvernamental Miskatovics nu cutează a face parte din comisiunea regnicolară.

Eată cuprinsul corespondenței din „Pesti Napló“:

„Deputatul Miskatovics, care în ședința de constituire a comisiunii regnicolare croate a fost ales de referent, după cum se spune, va cere în prima ședință a comisiunii absolvarea de acest post și va propune comisiunii alegerea altui referent. Chiar dacă Miskatovics va abdice de oficiul de referent, aceasta nu va să însemne că voiesce să repășească din comisiunea regnicolară, deși aci vorbesc mult și despre aceasta și conclud din dînsa, că între corifeii comisiunii regnicolare s'au ivit diferențe uriașe de păreri. Noi așa scim, că Miskatovics abdice de rolul de referent numai din cauză, că opoziția a îndreptat în contra-i cele mai mari și mai cutezate atacuri.

„Miskatovics a fost de un șir de ani ținta celor mai acute și mai înverșunate atacuri și suspiciuni, și și acum în prima linie tot pe dînsul îl fac responsabil pentru toți pașii partidului național, pe care nu-i aprobă opoziția. De

altcum nu e sigur că comisiunea regnicolară croată va primi abdicarea lui Miskatovics înaintea pe această basă. Abdicarea lui Miskatovics nu are alt motiv, deoarece-țe faima că între referent și majoritatea comisiunii s'au ivit deosebiri mari de vederi, după cât scim noi, nu corespunde adevărului. Aceea însă, ca Miskatovics să se retragă de dragul opoziției, abia poate fi pe placul comisiunii.

„... Nu va fi fără interes a cunoaște, cel puțin în cestiunile de căpetenie, punctele de privire ale comisiunii regnicolare croate. Comisiunea regnicolară croată nu voiesce să meargă mai departe și, amăsurat dorinții hotărâte a majorității dietei provinciale, nici nu poate nisui după altceva decât la restabilirea transacției conform conceptului ei original vechiu. Acesta de altcum e lucru cunoscut și de mult accentuat. Întrebarea: în care puncte s'a depărtat praxa de ađi de înțelesul original al transacției? — opoziția o explică cu totul altcum decum o explică partidul național.

„Opoziția susține că legea de transacție nu mai posedă nici o parte neviolată și că transacția întreagă e fără valoare, partidul Starcevician nu recunoaște nici chiar basa de drept a transacției. Acest partid are ca punct de mănecare ruperea totală decătră Ungaria și pentru întregirea Croației cere Bosnia, Herțegovina, Dalmația, Carintia și Stiria de Sud, să primească apoi cel puțin atâta independență câtă are Ungaria față cu Austria...

„Partidul Strossmayer-ian cere ca revisuirea să se extindă la autonomia croată și la afacerile financiare și de comunicațiune.

„Partidul național (guvernamental. Red. „Trib.“) e mulțumit cu transacția existentă; reflectează însă că transacția e falsă în mai multe puncte și că în urma comentarelor ce vatămă interesele Croației, s'a atacat prin ordinațiuni în mod simțitor și dispozițiile respective ale legii nu s'au observat. Punctele singuratic, după cât scim, s'au enumerat în ședințele din anul trecut ale comisiunilor dietei provinciale cu ocaziunea debaterii asupra răspunsului la rescriptul regesc; au satorit acel principiu fundamental că singuraticii paragrafi ai transacției sânt de a se examina și de șablon al examinării să servească praxa, care s'a folosit în cei 5—6 ani după transacție; ori-țe ordinațiune ulterioară, ce s'ar contraria acestei explicări și ar învalve prin urmare o violare a transacției, e de a se cassa sau modifica în înțelesul transacției. Deoarece-țe cu acest punct de mănecare al partidului național, și prin urmare și al comisiunii regnicolare, croate e învoită partea cea mai mare a populațiunii, despre celelalte pretensiuni, așa dicend nebunesci și necorespunzătoare intereselor Croației, nici vorbă nu mai poate fi.

„Comisiunea regnicolară neluând în seamă larma opoziției, se va alipi de acest punct de mănecare al seu și acolo unde cere interesul comunității de stat și unde nu se cere resignarea dela adevăratele drepturi ale Croației, nu se va abate dela concepțiunea mai tolerantă a legii de trans-

acție. Din această cauză se poate spera că pretensiunile, dela care nu se poate abate comisiunea regnicolară croată, căci prin aceasta s'ar face imposibilă în întreaga Croație și ar mîna toată țeara în castele opoziției extreme, — acele nu vor afla opoziție nici din partea comisiunii regnicolare unguresai. (Atîrnă dela aceea că ce cer — sîntem de credință că *prea mult*. Red. lui „Pesti Napló.“) Dela acest rezultat atîrnă într'adevăr viitorul cel mai apropiat al Croației și toate partidele așteaptă cu cea mai mare încredere dezvoltarea lucrurilor. Dacă succede acum a aduce la cale înțelegere deplină, opoziția din ambele tabere se va disolva și partidul național se va întări. Dacă însă nu ar succede învoiala, aceasta ar fi identică cu disolvarea partidului național și e întrebarea dacă la nouăle alegeri s'ar mai pute dobândi majoritate. Cele două opoziții croate continuă neîntrerupt lucrarea de subminare și încă mai energie ca ori și când.

Aceasta dar' e starea lucrurilor din Croația, descrisă chiar de un adict al Ungariei. Puțină mîngăiere!

Cronică.

Visitei părechei princiare de coroană la Atena îi dau foile grecesci o însemnătate deosebită. Se scie că părechea moștenitoare de tron la reîntoarcere se va abate și pre la Atena, deoarece-țe cu ocaziunea mergerii în Orient în Atena era tocmai crîșă ministerială. Diarele grecesci își exprimă speranța, că Altețele Lor vor fi primite cu mare dragoste în capitala Greciei.

Nou tîrg de țeară. Ministrul reg. ung. de comerț a încuviințat, ca în comuna Uiedin să se țină Marția înainte de Crăciun și apoi Marția înaintea postului de Pasci st. n. tîrg de țeară în locul tîrgului de săptămîna de până acuma.

Defraudare la poștă. Din Orșova se scrie că o pungă cu scrisori de bani în valoare de 2000 fl. s'a pierdut în 8. l. c. n. între stațiunile Timișoara — Orșova. Cercetarea începută n'a dat până acum nici un rezultat.

Alegerile suplimentare din Croația 'i-au sfîrșit și pe Starceviciani. Partidul Starcevician a hotărît a candida în 6 cercuri electorale.

De consul general al Germaniei la Budapesta a fost numit baronul Treskow, fost consul general german la Constantinopol.

„Societatea presei“ din București. O adunare de vreo trei-șeci de diaristi s'a ținut la redacția „Curierului financiar“ și a declarat constituită „Societatea presei“. S'a procedat apoi la alegerea consiliului de administrație. Preșident s'a ales dl C. A. Roseti, cu unanimitate de voturi, și membri d-nii: N. Bordeanu, D. Laurian, I. Bibicescu, Al. Ciureu, M. Minovici, Gr. Ventura, N. Ghițescu, C. Ștefănescu, I. Fundescu și G. Secășanu. O delegațiune s'a însărcinat să meargă la dl Roseti și să-i comunice acest rezultat.

signal, 1 lăcat, 3 chei, 2 arcuiri, 2 catarama, o parte a unei tobe, pe care se află lipit capul unui bărbat bărbos și un inel de argint cu o gravură a unui braț îmbrăcat în zale, ce ține o sabie germană spre o semilună, încungiurată fiind de 3 rose. Forma pintenilor cum și gravura inelului dovedesc, că aici luptară cavalerii germani. Cum-că e adevărat, că Mongolii au fost inimicii lor strașnici, dovedesc mai ales forma deosebită a pintenilor și săgeților cum și usarea ancorei de aruncare, și a aparatelor de signaluri și capul unei tambure de câmp.

„Desgropările ulterioare vor scoate și mai mult la iveală.

„Ce privesc însă celelalte anticități aflate, binevoiască cei interesați a cetă publicațiunile mele din următoarele foi:

„Czernowitzer Zeitung“ din 20 Iulie 1878. „Czernowitzer Zeitung“, nr. 148 din 30 Maiu 1880.

„Czernowitzer Zeitung“, nr. 15 din 20 Ianuarie 1883.

„Czernowitzer Zeitung“, nr. 19 din 23 Ianuarie 1884.

„Czernowitzer Zeitung“, nr. 189 din 15 August 1884.

„Czernow. Wochenblatt“ din 20 Iulie 1880.

„Czernowitzer Wochenblatt“, nr. 2 din 30 Aprilie 1881.

„Czernowitzer Wochenblatt“, nr. 6 din 28 Maiu 1881. (Va urma.)

Societatea literară științifică „Bolintineanu“. Sînt cîteva zile de când s'a înființat în Capitala României o societate literară-științifică cu numele Bolintineanu, al cărei scop este cultivarea cunoștințelor intelectuale și dezvoltarea simțămîntelor naționale.

Statutele acestei societăți, care va avé și o revistă literară, s'au votat în ședința dela 17 Februarie v.

*

Noue construcțiuni de linii ferate. D. general Radu Mihailu, noul ministru de lucrări publice al României, a prezentat camerei române un proiect de lege avînd de scop autorizarea construcțiunii următoarelor căi ferate și anume:

1. Dela Tîrgu-Ocna la Moinesci, distanță 25 kilometri.

2. Dela Pitești la Curtea de Argeș, distanță 40 kilometri.

3. Dela Tîrgoviște la Lăculețe-Băile-Pucioasa, lungime 23 kilometri.

4. Dela Peatra la Tarcău, lungime 26 kilometri.

Totalul construcțiunilor se urcă la 114 kilometri.

Pentru acoperirea cheltuielilor de construcțiune, guvernul cere a fi autorizat a emite titluri de rentă amortisabilă, după cursul șilii și în raport cu executarea lucrărilor, până la suma maximă de 8,340,000 lei capital efectiv și anume:

Pentru linia Tîrgu-Ocna-Moinesci	lei 3,000,000
Pentru linia Pitești-Curtea-de-Argeș	„ 2,400,000
Pentru linia Tîrgoviște-Băile-Pucioasa	„ 1,380,000
Pentru linia Piatra-Tarcău	„ 1,560,000
Total	lei 8,340,000

Lucrările pentru construcțiunea acestor linii se vor da fracționate prin licitațiune publică: cu toate acestea, guvernul cere a fi autorizat, dacă va găsi, că este în avantajul statului, să facă să se studieze și să se execute aceste linii de cătră trupele de geniu.

Materialele trebuincioase, cari se găsesc în țeară se vor procura din țeară; ear' materialele sau lucrurile cari nu se pot găsi sau executa în țeară se vor cumpăra sau comanda după oferte cerute dela cel puțin cinci fabrici din străinătate. Cumpărarea se va face fără intermediar.

Exproprierea terenurilor se vor face de județele Bacău, Argeș, Dîmbovița și Neamțu, în comptul lor, îndată ce li se vor înainta de minister planurile de parcele.

Mulțumită publică.

Subscribul aduc prin aceasta mulțumită dlor, cari au binevoit a conferi spre ajutorarea mea, pentru-ca să pot termina clasa a V-a a gimnasiului din Blaj. Au binevoit a mă ajuta din Rîșinari domni: Iosif Goga, preot 1 fl.; Emilian Cioran 1 fl.; Alexandru Șuluț 1 fl.; Liviu Brote 1 fl.; d-na N. N. 1 fl.; N. N. 60 cr.; d-na Eleftera Cioran 50 cr.; Comșa Mitrea 70 cr.; Stan Marin 50 cr.; d-na Barcian 40 cr.; Un învățător 40 cr.; S. Cioran 50 cr.; N. N. 10 cr. George Călugăr, scolar.

Posta ultimă.

Londra, 10 Martie n. „Daily Telegraph“ exprimă așteptarea, ca buna înțelegere restabilită între Englitera și Germania să fie transformată într'o alianță, și recomandă a trimite un ambasador extraordinar la Berlin, pentru-ca să se perfecționeze opera începută de Granville și contele Herbert Bismarck.

New-York, 10 Martie n. Președintele statului Guatemala, *Barrios*, a emis un decret, conform căruia Uniunea statelor din America centrală se declară de o singură republică. Spre realizarea acestui plan Barrios a luat comanda supremă a tuturor trupelor.

Serviciul telegrafic al „TRIBUNEI“.

Budapesta, 11 Martie n. Casa deputaților. Novela la legea privitoare la competențele liberului șurf s'a primit definitiv. Continuându-se desbaterea generală asupra proiectului de lege despre pensii s'au pronunțat și oratorii opoziționali pentru proiect, dar' în contra pensionării ministrilor, și pretind mai departe elaborarea unei pragmatice de serviciu. Ministrul Szapáry spune, că guvernul se ocupă cu elaborarea unei pragmatice de serviciu, care însă nu s'ar pute făgădui pe sesiunea proximă.

Director: **Ioan Slavici.**
Redactor responsabil: **Cornel Pop Păcurar.**

sfeșnice de câmp, aparatele de signal, tolbe de săgeți, sobe de câmp, mai multe arcuiri, cuțite, furculițe, lăcate, chei, sfredele, potcoave ș. a. ș. a. Acolo se găsiră și 3 inele, dintre care cel dintăiu e un inel masiv bărbătesc de argint, pe care e gravat un braț în zale de fer, ce ține o sabie germană în sus spre semilună, pe care o încungiură 3 rose. Inelul al doilea e asemenea de argint, ce are patru semilune, ce le șerpuesce două săgeți. Inelul al treilea e de aramă cu gravuri, dar' cari din cauza coteleii sânt nedeterminabile.

„Obiectele aceste se află în parte la muzeul țerii, care s'a desființat și a trecut în posesia facultății filosofice dela universitatea din Cernăuți, parte la mine. Toate aceste obiecte le adunai eu. Le-am căștigat mai mult cu mici bacșișuri distribuite lucrătorilor dela cărămidărie, pre cari antăiu le aruncară, dar' după aceea le adunară și astfel m'au desridicat dela desgropări scumpe. Spre mai aproape desfășurare a acestor anticități servește nr. 39 din 29/1 1882 al gazetei „Czernowitzer Wochenblatt“, unde aflăm următoarele:

„Din Siretiu ni se scrie: Spre apărare contra încălcărilor ale Hunilor, Tătarilor și Bulgarilor chemară regii Ungariei mai antăiu pe cavalerii germani cruciați (cruciferi de Hospitali St. Mariae) apoi pre cavalerii Ioaniți ca anteluptători spre granițele Cumaniei, spre a le apăra și spre a le

mări demnitatea puterii regesci. De aceea încheiă regele Bela IV. la a. 1247 cu Rembald și cu cavalerii Ioaniți (fratres hospitalis Ierosolimitani) un tratat pe 25 de ani, prin care se obligară cavalerii de a pune regelui Ungariei o sută de cavaleri bine înarmați și peste aceasta 50 de cavaleri în fiesce-care cetate a imperiului. În cazul unei încălcări inimice au a le ajutora locuitorii. Pentru aceea căpătără cavalerii veniturile mai multor provincii, din Cumania însă, toate.

(Aurea bulla regis Belle IV pro Magistro et fratribus hospitalis Ierosolimitani ddtto 1247. 3 Iuni, confirmata a Pontifice Innocentio IV dtto Lugduni 19 Iuli 1251. — Theineri Monumenta historiae Hungariae Tom. I. pag. 208.)

Lungă Siretiu, capitala Cumanilor, luptară cavalerii în acest timp contra Mongolilor luptă de sfîngere, apărînd o fortificație de pămînt, care într'un hrisov de demarcare din anul 1756 se chema „Zamca“, acum însă se numește „Ruina“. Deci ea se află încă partea cea mai mică, care se întrebuințează pentru cărămidăria d-lui Beill și în care se găsesc adese lucruri din evul mediu. Așa au aflat lucrătorii dela cărămidăria până acum afară de monede: 11 pînteni, dintre cari sânt 10 de fer, 1 de bronz, 9 diferite bucăți de săgeți, 8 părțile ale unui glonț, 1 lăternă de câmp, 1 lance, 1 ancoră spre aruncat, 1 tolba de săgeți, 3 părțile dintre aparatele de

Editura și tiparul Institutului tipografic, societate pe acții în Sibiu, sub responsabilitatea lui **Michail Gerula**.